

**Oponentský posudek práce pana Luboše Rendly
„Organizace a fungování Mezinárodního trestního soudu“**

Práce předložená panem Rendlou sice pojednává podle nadpisu o organizaci a fungování Mezinárodního trestního soudu, podle obsahu se spíše zabývá právními (jak mezinárodněprávními tak vnitrostátními) a mezinárodněpolitickými aspekty vzniku a zahájení činnosti tohoto soudu. Je však pravdou, že se autor věnuje i některým aspektům týkajícím se organizace soudu a také tomu, jak by měl soud fungovat. O tom, jak soud fungovat skutečně bude je pochopitelně předčasné hovořit, a proto autor celkem správně rozebírá organizační institucionální rámec a věnuje se jak krátkému exposé do procesních a hmotněprávních ustanovení, která budou právním rámcem rozhodování tohoto nového mezinárodního fora.

Autor se se zadáním vyrovnal poměrně úspěšně, s přehledem a systematicky zpracoval jednotlivé části a zasadil je do srozumitelného celku. Při zpracování neopomněl zmínit nejdůležitější otázky, které předcházely přijetí Římského statutu a vzniku soudu. Zároveň kriticky zhodnotil některé problémy stojící v cestě rozšíření smluvních stran Statutu o další země a jimiž argumentují zejména Spojené státy. Stejně tak velmi výstižně a pečlivě zhodnotil postoj České republiky, jejímž problémem není ani tak obava z komplementární jurisdikce soudu nad českými občany, jako spíše politická neochota přemýšlet v mezinárodní perspektivě a vnitrostátní boj mezi největšími politickými rivaly na české politické scéně. Autor se někdy s žurnalistickou lehkostí uchyluje k jemnému populismu a nejednoho čtenáře celostátních novin by jistě potěšil a přesvědčil srovnáním Spojených států s Čínou a Irákem nebo České republiky s Běloruskem a Moldovou.

Práce je po formální stránce napsaná velmi slušně a čtivě, autor v ní osvědčuje, že se důkladně seznámil s popisovanou matérií a stejně uspokojivá je i jeho práce s primárními i sekundárními prameny mezinárodního práva. S ohledem na relativně nedávné zahájení fungování Mezinárodního trestního soudu je práce trochu popisná, věřím však, že autor se v další práci ponoří hlouběji do analýzy rozhodovací praxe Soudu a přispěje mezinárodnímu právu nejednou zajímavou studií na dané téma. Pro ústní obhajobu diplomové práce, kterou vřele doporučuji, bych chtěl položit diplomantovi otázku týkající se způsobu rozhodování Rady bezpečnosti, resp. v jakých situacích nesmějí stálí členové hlasovat o projednávané otázce a jak mohou tuto situaci obejít, mohou-li.